

การศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน
กรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป
The Needs Assessment Study of Academic Management of
Private Kindergartens in Bangkok based on The Concept of
High Scope Learning

ทิพรดา ประภาสวุฒิสาร

นิสิต หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: tipradaearn@gmail.com

ชญาพิมพ์ อูสาโท

อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: chayapim.u@chula.ac.th

Tiprada Prakasvudhisarn

Student, Master of Education Program in Educational Management

Faculty of Education, Chulalongkorn University

Chayapim Usaho

Advisor, Master of Education Program in Educational Management

Faculty of Education, Chulalongkorn University

รับเข้า: 15 ตุลาคม 2563 แก้ไข: 7 พฤศจิกายน 2563 ตอบรับ: 11 พฤศจิกายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยใช้กรอบการบริหารวิชาการร่วมกับกรอบการเรียนรู้ไฮสโคป ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) การวางแผน (Plan) 2) การปฏิบัติ (Do) และ 3) การทบทวน (Review) กลุ่มตัวอย่างที่วิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 71 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็น ซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสม (The Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน มีค่า IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 สถิติที่

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.211$) องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การปฏิบัติ ($PNI_{modified}=0.219$) รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified}=0.192$) องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือการปฏิบัติ ($PNI_{modified}=0.195$) รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์ ($PNI_{modified}=0.186$) องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือการทบทวน ($PNI_{modified}=0.196$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.178$) องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือการทบทวน ($PNI_{modified}=0.196$)

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชน การเรียนรู้ไฮสโคป

Abstract

The purpose of this research was to study the needs of academic administration of private kindergartens in Bangkok based on the concept of High Scope Learning, according to the concept of High Scope Learning using the academic management framework and the High Scope Learning framework which consisting of 3 important components:1) Plan; 2) Do; and 3) Review. The sample was 71 private kindergartens schools in Bangkok. The instrument used in this research was a 5 rating scaled questionnaire, which passed the comprehensive examination of the content structure Item Objective Congruence (IOC). The result of the test by 5 experts, the total IOC score is 0.95. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and Priority Needs Index. ($PNI_{modified}$).

The findings indicate that the necessity of academic administration of private kindergartens in Bangkok based on the concept of High Scope Learning can be arranged from highest to lowest in the following order: The first priority needs index was the curriculum development ($PNI_{modified}=0.211$) with its component, Do, as its highest ranked component ($PNI_{modified}=0.219$); the second priority need index was developmental assessment and evaluation ($PNI_{modified}=0.192$) with its component, Do, as its highest ranked component ($PNI_{modified}=0.195$); the third priority need index was learning experiences ($PNI_{modified}=0.186$) with its component, Review, as its highest ranked component ($PNI_{modified}=0.196$); and the

last priority need index was the learning environment ($PNI_{modified}=0.178$) with its component, Review, as its highest ranked component ($PNI_{modified}=0.196$).

Keywords: academic management, private kindergarten, high scope learning

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สำคัญคือการดูแลเด็กตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันและถือเป็นการลงทุนด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างคุ้มค่าที่สุด จากงานวิจัย (Heckman et al., 2010) ให้เห็นว่า การลงทุนใน 1 บาท จะได้ผลประโยชน์คืนกลับต่อผู้เข้าร่วมโครงการ และสังคมประมาณ 7-12 บาท เด็กปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยพัฒนาอย่างรอบด้านและสมดุลทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ (สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย, 2560ก)

หากเด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการที่สมวัยซึ่งเป็นรากฐานที่ดี เพราะพัฒนาการที่สมวัยเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กไทย การที่เด็กไทยจะมีพัฒนาการสมวัยในทุก ๆ ด้านต้องอาศัยความร่วมมือของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เริ่มต้นตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษาเมื่อครอบครัวและชุมชนมีการเลี้ยงดูเด็กที่ดีแล้วจะเป็นการวางฐานในการพัฒนาคนให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต (กองทุนสุขภาพตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลตุง, 2561)

ปัญหาของเด็กปฐมวัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาของพัฒนาการและการจัดการเรียนรู้ อาทิ เด็กบางกลุ่มที่มีพัฒนาการไม่เป็นไปตามวัย (พัชรา พุ่มพชาติ, 2560) ในช่วงปี พ.ศ.2553-2557 พบว่า เด็กแรกเกิด ถึงอายุ 5 ปี มีพัฒนาการสมวัยลดลงจากร้อยละ 73.4 เป็นร้อยละ 72.8 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560ก) จำนวน 1 ใน 3 ของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการล่าช้า ทำให้มีปัญหาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเมื่อเด็กเข้าเรียนต่อในระดับประถมศึกษาในด้านการอ่านการเขียน และการคิดคำนวณ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2557) หากพิจารณาสภาพห้องเรียนในปัจจุบันจะพบว่าเด็กอย่างน้อย 1 คน ที่มีปัญหาพฤติกรรมหรือปัญหาการเรียนรู้อยู่ (ศศิลักษณ์ ขยันกิจ และ บุษบง ดันตวงศ์, 2559)

แนวการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัย เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการ ผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจสังคม และสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560ข) หนึ่งในแนวคิดที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการสมวัย คือ หลักสูตรการเรียนการสอนแบบไฮสโคป โดยมองว่าเด็กเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากกิจกรรมซึ่งเด็กเป็นผู้วางแผน (plan) ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (carry out) และสะท้อนความคิด (reflect on) ครูหรือผู้ใหญ่รอบข้างมีหน้าที่สังเกตให้การสนับสนุนและเตรียมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ครูจะจัดกิจกรรมประจำวัน เพื่อส่งเสริมให้เด็กวางแผนลงมือปฏิบัติและสะท้อนความคิดต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเองรวมถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เด็กทำและกระตุ้นให้เด็กคิดแก้ปัญหา (นภเนตร ธรรมบวร, 2551) นอกจากนี้ยังมี

งานวิจัยของ Hohmann and Weikart (1995) ศึกษาเปรียบเทียบเด็ก 3 กลุ่มประกอบด้วยกลุ่มที่ได้รับการสอนจากครูโดยตรง (Direct Instruction) กลุ่มเนอร์สเซอรี่แบบดั้งเดิม (Traditional Nursery) และกลุ่มที่ได้รับประสบการณ์โปรแกรมไฮสโคปผลวิจัยพบว่ากลุ่มที่ใช้โปรแกรมไฮสโคปมีคะแนนสติปัญญาสูงขึ้นกว่า 2 กลุ่มแรกและคณะวิจัยได้ติดตามคนเหล่านี้ไปจนอายุ 29 ปีพบว่ากลุ่มไฮสโคปมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทางสังคม อารมณ์ น้อยกว่าอีก 2 กลุ่ม ดังนั้น โปรแกรมไฮสโคปจึงพิสูจน์ได้ว่าช่วยป้องกันอาชญากรรม เพิ่มพูนความสำเร็จทางการศึกษาและผลผลิตตลอดชีวิต (วรรณถ รักสกุลไทย, 2555)

งานวิชาการถือเป็นหัวใจหรืองานหลักของการบริหารโรงเรียน ที่ผู้บริหารและครูจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งสวนงานด้านอื่น ๆ ถือเป็นงานสนับสนุนในงานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารโรงเรียนจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2540) แม้ว่าโรงเรียนอนุบาลเข้าใจหลักการสอนเด็กปฐมวัยเป็นอย่างดี แต่จำเป็นต้องจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะต้องให้เด็กสอบแข่งขันเข้าเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง การจัดการเรียนการสอนจึงเป็นการสอนที่เร่งการอ่านออกเขียนได้ โดยไม่สนใจพัฒนาการด้านอื่น เป็นสิ่งที่ผิดหลักการพัฒนาเด็กปฐมวัย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2559) การมุ่งสอนวิชาการให้เด็กเรียนจากแบบเรียน ผีกทักษะผ่านการทำแบบฝึกหัด ให้นั่งฟังครูสอนทั้งวันนั้น เป็นการมุ่งพัฒนาเฉพาะทางด้านสติปัญญาทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะสำคัญอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นการสอนที่ครูเป็นผู้บอกอธิบายและออกคำสั่ง เด็กเป็นผู้รับข้อมูลไม่ได้ลงมือกระทำสำรวจทดลอง และไม่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคมอนาคต (สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย, 2560ก)

ประเทศไทยพบอัตราเจริญพันธุ์รวมและจำนวนการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งประเทศไทยติดอันดับ 1 ใน 5 ของประเทศในเอเชีย ซึ่งแนวโน้มคนไทยมีบุตรจะลดลง เมื่อการมีบุตรลดลงสามารถทำให้พ่อแม่ส่งเสริมการเลี้ยงดูบุตรได้อย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) อีกทั้งในกรุงเทพมหานครยังพบว่าจำนวนนักเรียนปฐมวัยในระบบฐานข้อมูลเด็กปฐมวัยมีจำนวนลดลงจาก พ.ศ.2560 ทำให้ผู้ปกครองมีโอกาส่งเสริมบุตรหลานให้เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนมากยิ่งขึ้น

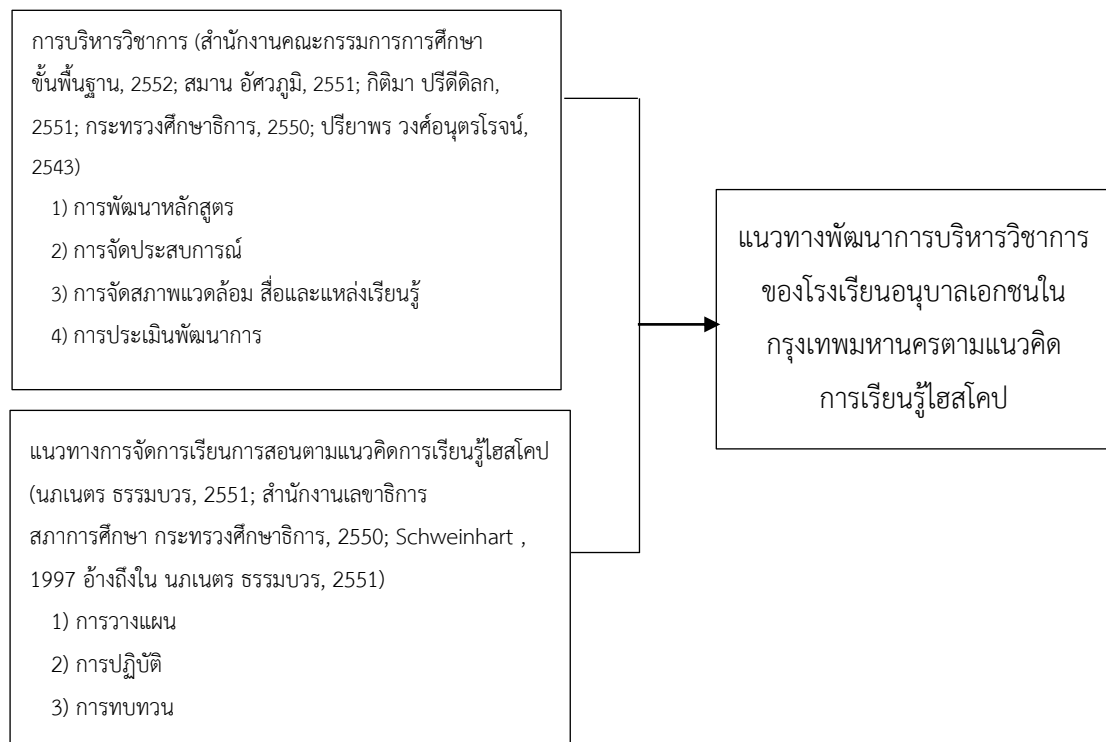
จากสภาพดังกล่าว จึงมีความจำเป็นในการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา และยกระดับการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 237 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 71 โรงเรียน มาจากการคำนวณสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ซึ่งยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน (e) $\pm 10\%$ ของประชากร และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าระดับปฐมวัย ครูประจำชั้นระดับปฐมวัย ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 3 คน ต่อ 1 โรงเรียน รวมมีผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 213 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (The Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนรู้ไฮสโคป จำนวน 1 คน โดยพบว่าข้อคำถามทั้งหมด 79 ข้อ มีค่า IOC สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ $IOC \geq 0.50$ ทุกข้อ ผลการประเมิน IOC ทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.95 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยคำถามด้านการพัฒนาหลักสูตร 21 ข้อ ด้านการจัดประสบการณ์ 14 ข้อ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ 14 ข้อ ด้านการประเมินพัฒนาการ 21 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 70 ข้อ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอในรูปแบบตาราง ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ และวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority Needs Index Modified ($PNI_{modified}$) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยนำเสนอผลให้รูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended question) จำนวน 4 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำเอกสารเสนอกลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอความความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถาม ถึงโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยนำส่งด้วยไปรษณีย์ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 71 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 213 ฉบับ อัตราการตอบกลับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป มีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 213 ฉบับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	57	26.75
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	28	13.15
3. หัวหน้าแผนกอนุบาล	41	19.25
4. ครูประจำชั้นระดับอนุบาล	87	40.85
รวม	213	100

จากตารางที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น ครูประจำชั้น ระดับอนุบาล จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 40.85 รองลงมา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 รองลงมา คือ หัวหน้าแผนกอนุบาล จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 รองลงมา คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15

2. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 213 ฉบับโดยสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามการบริหารวิชาการ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดประสบการณ์ 3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ 4) การประเมินพัฒนาการ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการตาม แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ		
1 การพัฒนาหลักสูตร	3.83	0.67	มาก	4.64	0.47	มากที่สุด	0.211	1
2 การจัดประสบการณ์	3.97	0.64	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด	0.186	3
3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	3.95	0.61	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด	0.178	4

ตารางที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป โดยภาพรวม
(ต่อ)

การบริหารวิชาการตาม แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ		
4 การประเมิน พัฒนาการ	3.88	0.78	มาก	4.63	0.52	มากที่สุด	0.192	2
รวม	3.90	0.64	มาก	4.65	0.45	มากที่สุด	0.194	

จากตารางที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของ
การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปใน
ภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม
แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, $SD=0.64$) เมื่อพิจารณาการบริหาร
วิชาการรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดประสบการณ์ ($\bar{X}=3.97$, $SD=0.64$) รองลงมา คือ การ
จัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}=3.95$, $SD=0.61$) การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X}=3.88$, $SD=0.78$)
และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.67$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, $SD=0.45$) เมื่อพิจารณาการ
บริหารวิชาการรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดประสบการณ์ ($\bar{X}=4.71$, $SD=0.45$) รองลงมา
คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}=4.65$, $SD=0.48$) การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X}=4.64$,
 $SD=0.47$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X}=4.63$, $SD=0.52$) ตามลำดับ

ลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปในภาพรวม (PNI_{modified}=0.194) เมื่อพิจารณาการบริหารวิชาการรายด้าน
พบว่า ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified}=0.211) รองลงมา
คือ การประเมินพัฒนาการ (PNI_{modified}=0.192) การจัดประสบการณ์ (PNI_{modified}=0.186) และด้านที่มี
ลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ (PNI_{modified}=0.178)
ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

ตารางที่ 3 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	แนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
		1. การวางแผน	2. การปฏิบัติ	3. การทบทวน		
1. การพัฒนาหลักสูตร	D	3.83	3.81	3.83	0.211	1
	I	4.63	4.65	4.63		
	PNI _{modified}	0.209	0.219	0.208		
	ลำดับ	2	1	3		
2. การจัดประสบการณ์	D	3.98	3.98	3.93	0.186	3
	I	4.70	4.71	4.70		
	PNI _{modified}	0.182	0.183	0.196		
	ลำดับ	3	2	1		
3. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	D	3.98	3.95	3.92	0.178	4
	I	4.64	4.65	4.64		
	PNI _{modified}	0.167	0.176	0.186		
	ลำดับ	3	2	1		
4. การประเมินพัฒนาการ	D	3.88	3.89	3.88	0.192	2
	I	4.62	4.65	4.62		
	PNI _{modified}	0.192	0.195	0.190		
	ลำดับ	2	1	3		

หมายเหตุ: D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์) PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 3 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า การบริหารวิชาการ 4 ด้าน มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปสามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ การปฏิบัติ การวางแผน การทบทวน ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ (PNI_{modified}=0.219), (PNI_{modified}=0.209) และ (PNI_{modified}=0.208) ตามลำดับ รองลงมา คือ การประเมินพัฒนาการ เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปสามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ การปฏิบัติ การวางแผน การ

ทบทวน ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ ($PNI_{modified}=0.195$), ($PNI_{modified}=0.192$) และ ($PNI_{modified}=0.190$) รองลงมา คือ การจัดประสบการณ์ เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ การทบทวน การปฏิบัติ การวางแผน ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ ($PNI_{modified}=0.196$), ($PNI_{modified}=0.183$) และ ($PNI_{modified}=0.182$) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปสามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ การทบทวน การปฏิบัติ การวางแผน ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ ($PNI_{modified}=0.186$) , ($PNI_{modified}=0.176$) และ ($PNI_{modified}=0.167$)

จากสรุปผลการวิจัยข้างต้น ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นและลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ได้ผลการวิเคราะห์ว่าการบริหารวิชาการด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และลำดับความต้องการจำเป็นเรียงจากสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.211$) การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified}=0.192$) การจัดประสบการณ์ ($PNI_{modified}=0.186$) และ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.178$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการและการเรียนรู้ไฮสโคป

	การบริหารวิชาการ	การเรียนรู้ไฮสโคป			รวม
		การวางแผน	การปฏิบัติ	การทบทวน	
การพัฒนาหลักสูตร $PNI_{modified}=0.211$ (1)	การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	0.216 (2)	0.222 (1)	0.212 (3)	0.217 (1)
	การกำหนดเนื้อหา	0.205 (3)	0.214 (2)	0.216 (1)	0.211 (2)
	การประเมินหลักสูตร	0.207 (2)	0.219 (1)	0.195 (3)	0.207 (3)
การจัดประสบการณ์ $PNI_{modified}=0.186$ (3)	การจัดกิจกรรมประจำวัน	0.183 (3)	0.184 (2)	0.193 (1)	0.186 (2)
	การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้	0.181 (3)	0.182 (2)	0.200 (1)	0.187 (1)
การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ $PNI_{modified}=0.178$ (4)	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน	0.170 (3)	0.175 (2)	0.184 (1)	0.176 (2)
	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน	0.177 (2)	0.177 (2)	0.187 (1)	0.180 (1)

ตารางที่ 4 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการและการเรียนรู้ไฮสโคป (ต่อ)

การบริหารวิชาการ	การเรียนรู้ไฮสโคป			รวม
	การวางแผน	การปฏิบัติ	การทบทวน	
การประเมินพัฒนาการ $PNI_{modified}=0.192$ (2)	การวางแผนการประเมินพัฒนาการ	0.193 (2)	0.198 (1)	0.191 (3)
	การเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ	0.182 (2)	0.183 (1)	0.181 (3)
	การนำผลการประเมินไปใช้	0.200 (2)	0.204 (1)	0.199 (3)
	รวม	0.191	0.195	0.196
	ลำดับดัชนีความต้องการจำเป็น	3	2	1

จากตารางที่ 4 การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการและการเรียนรู้ไฮสโคป พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.211$) รองลงมา คือ การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified}=0.192$) การจัดประสบการณ์ ($PNI_{modified}=0.186$) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.178$) มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำสุด

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการเรียนรู้ไฮสโคปด้านการปฏิบัติมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.222$) ด้านการประเมินพัฒนาการ คือ การนำผลการประเมินไปใช้ และการเรียนรู้ไฮสโคปด้านการปฏิบัติมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.204$) ด้านการจัดประสบการณ์ คือ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ และการเรียนรู้ไฮสโคปด้านการทบทวนมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.200$) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ คือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน และการเรียนรู้ไฮสโคปด้านการทบทวนมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.187$)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป นำเสนอการอภิปรายผลประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดประสบการณ์ ($\bar{X}=3.97$) และสภาพพึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X}=4.65$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดประสบการณ์ ($\bar{X}=4.71$) จากสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้บริหาร ครูให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์เป็นอันดับแรก และยังมีความต้องการอยู่ในระดับสูงเช่นกัน เนื่องจากการจัดประสบการณ์เป็นงานหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับ กมล ภูประเสริฐ (2544) ได้กล่าวถึงภารกิจในการบริหารการเรียนการสอน ไว้ว่าภารกิจในการบริหารการเรียนการสอนผู้บริหารต้องจัดให้มีการดำเนินงานตามภารกิจ หากการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดผลดี จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างถูกต้องมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้การจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา มากแก้ว (2561) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดประสบการณ์ คือ ควรมีการประเมินผลการจัดการเรียนสอนอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อตัวผู้เรียน ควรส่งเสริมให้ครูปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้นำส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้แสวงหาความรู้ ลงมือปฏิบัติจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีความคิดใหม่ ๆ โดยให้ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและสามารถนำมาใช้ได้จริง ควรมีงบประมาณด้านการจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอในการจัดทำแผนการสอน สื่อการเรียนการสอน

2. ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคปโดยภาพรวม ($PNI_{modified}=0.194$) เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการเรียนรู้ไฮสโคป การทบทวน มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำที่สุด คือ การทบทวน การปฏิบัติ การวางแผน ตามลำดับ เนื่องจากการทบทวนมีความสำคัญเป็นการทบทวนในสิ่งที่เด็กได้ลงมือทำว่าเหมือนกับที่วางแผนไว้ หรือแตกต่างจากแผนออกไป สอดคล้องกับสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ (2560) ที่ได้เสนอแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาให้กับเด็กปฐมวัย ว่าจะต้องจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษา จัดให้มีสื่อที่สอดคล้องที่จะสอนภาษา ต้องใช้นิทานเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมภาษา ให้เด็กฝึกกวาดสายตาในการอ่าน ให้เด็กได้สังเกตความแตกต่างของภาพประกอบหนังสือนิทาน ให้โอกาสเด็กเป็นผู้เล่านิทาน และให้เด็กได้ฝึกพูด เช่น พูดบรรยายผลงานของตนเอง เมื่อพิจารณาการบริหารวิชาการรายด้าน พบว่าด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.211$) สอดคล้องกับ ชนิษฐา จำเริญสุข (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย

ของการพัฒนาหลักสูตรด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และข้อค้นพบของ ทวีศักดิ์ หงษ์เจริญ (2563) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนการมีงานทำ เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ และตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เน้นการลงมือทำกิจกรรมตามแนวทางที่ผู้เรียนได้วางแผนไว้ ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เหมาะสมวัยด้วยการเรียนรู้ไฮสโคป เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดลำดับความต้องการจำเป็นด้านการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงที่สุด

2. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการจัดประสบการณ์ และจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ให้มีการส่งเสริมทบทวน โดยการอธิบายถึงความเข้าใจของเด็กในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ และการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ไฮสโคปการทบทวนมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้บริหาร หรือผู้ที่สนใจควรนำผลการวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นไปพัฒนาเป็นแนวทางในการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การเรียนรู้ไฮสโคป และดำเนินการทดสอบและประเมินแนวทางที่พัฒนา เพื่อนำไปใช้ในการจัดหลักสูตรของสถานศึกษาต่อไป

2. ผู้บริหาร หรือผู้ที่สนใจควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ไฮสโคป เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร

3. ครูควรศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้มีการส่งเสริมการทบทวน โดยการอธิบายถึงความเข้าใจของเด็กในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ โดยได้รับการสนับสนุนจากครู กระตุ้นให้เด็กพยายามสื่อสารและอธิบายด้วยตนเอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้การทบทวนในสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการทบทวนมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์พับลิเคชั่น.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- _____. (2560ก). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2560ข). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองทุนสุขภาพตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลตุง. (2561). **แบบรายงานการดำเนินงาน เฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ปี 61**. ค้นเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2563, จาก <http://localfund.happynetwork.org/project/finalreport/24442?download=word>
- กิตติมา ปรีดีติลล. (2551). **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2559). **ดีจริงหรือ!!! ที่เร่ร่อน เขียน คณิตในเด็กอนุบาล**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2563, จาก <http://www.kriengsak.com/node/1303>
- ชนิษฐา จำเนียรสุข. (2560). **แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ หงษ์เจริญ. (2563). **ความต้องการจำเป็นของการบริหารโรงเรียนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดสระแก้วตามแนวคิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน**. **วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา**, 3(1): 40-60.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2551). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พัชรา พุ่มพชาติ. (2560). **การพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุคดิจิทัล**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- วรนาถ รักสกุลไทย. (2555). **รวมนวัตกรรมทฤษฎีการศึกษาปฐมวัยสู่การประยุกต์ใช้ในห้องเรียน**. กรุงเทพฯ: สาราเด็ก.
- วาสนา มากแก้ว. (2561). **แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศศิลักษณ์ ขยันกิจ และ บุษบง ต้นตึงค์. (2559). **การประเมินอย่างใคร่ครวญต่อเด็กปฐมวัย แนวคิดและการปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย. (2560ก). **การพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม**. กรุงเทพฯ: พลัสเพรส.

- _____. (2560ข). การส่งเสริมความสามารถทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: พลัสเพรส.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). การบริหารการศึกษามัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ. อุดรราชธานี: อุดรกิจจออฟเซท.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). คนรุ่นใหม่กับการสร้างประชากรที่มีคุณภาพ. รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสาม ปี 2561 Social Situation and Outlook, 16(4): 19.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย : ตามแนวคิดโฮสโคป. กรุงเทพฯ: วีทีซี คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). เปิดสถานการณ์เด็กปฐมวัย พบ 1 ใน 3 พัฒนาการล่าช้า. ค้นเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563, จาก <http://www.thaihealth.or.th>
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน. กรุงเทพฯ: เอส ดี เพรส.
- Heckman, J., & etc. (2010). *The rate of return to the Perry Preschool program. Journal of Public Economics*, 94(1-2): 114–128.
- Hohmann, M., & Weikart, D. P. (1995). *Education Young Children: Active Learning Practices for Preschool and Child Care Programs*. Ypsilanti, Mich: High/Scope Press.
- Schweinhart, J. L. (1997). *Child-initiated activity how important is early childhood education*. Retrieved on November 4th, 2020, from <https://eric.ed.gov/?id=ED413105>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.